

ка, и стъгдата остава отведиъжъ пуста и свободна.

Идѣте си сега, казва рыбарѣтъ като ся опрости великолѣпно съсъ дука

И царственната дружина тръгнѣхъ къмъ Новѣтъ твърдинѣхъ прѣзъ голѣмѣтъ стъгѣхъ на Куиѣтъ..... И тамъ споредъ изискваніето на народа, застоява ся прѣдъ колибѣтъ на рыбаля. Водена отъ господжитѣ, Пузолянката явява ся на прозорецѣтъ, като жертва тласканѣхъ къмъ жъртвенникѣтъ, и дукѣтъ и сподирницѣтъ му поздравляватъ ѣхъ съ истото почитаніе, като кога бы поздравлявали самѣтъ Неаполскѣхъ подквалицѣхъ.

А единѣхъ само отъ сподирницѣтъ който бѣ забравилъ да си отложи шапкѣтъ, пада тутакси пронизанъ отъ сабѣхъ.

А убійцата бѣше самъ Мазаниелъ, който бѣ прѣстигнѣлъ на онзи часъ на прѣпускающій си конѣ, покритъ отъ ремѣцѣтъ на сребротканѣтъхъ си прѣмѣнѣхъ и отъ всякой другѣхъ пѣтъ по буйственѣхъ и по ужасенѣхъ.

Такъвъ бѣхъ слѣдствіята на този прѣсловутъ Уставъ. — За него, Марія Аркска и Пузолянката бѣхъ устрѣлены въ сърцето, а рыбаляхъ и въ сърцето и въ умѣтъ; хубавата комедія на привилегіитѣ Карола 5-го ся прѣбърнѣхъ на страшнѣхъ трагедіѣхъ; дукѣтъ и пріятелитѣ му едва ся избавихъ отъ тысящи смърти; кланіето и плѣненіето ся распространихъ повече отъ всякой другѣхъ пѣтъ, и честь-та на царството ся остави на съдѣбѣтъхъ си, а столицата на управленіето на полудѣлѣхъ — толкозъ повече страшенѣхъ, колкото че вліяніето му ся възраждаше отъ самото му полудяваніе, за което станѣта далечъ бѣше отъ да ся усумни даже, а злодѣйцѣтъ го сматрахъ като срѣдство на благополучіето имѣхъ.

Така рыбаляхъ намѣри на вратата си Лузара и Полкѣтъ на Смъртъ-тѣхъ, пълны отъ радостъ зашто бѣхъ станѣли пакъ неговѣхъ съвѣтници и главорѣзцы. Тѣхъ сръчно тыкнѣхъ до крайнѣхъ степенъ буйството на диктатора, распа-